

Κείμενο για τους υπερπροστατευτικούς γονείς

Το κείμενο είναι απόσπασμα διασκευασμένο για το Γυμνάσιο και αφορά στη σχέση γονιών και παιδιών στην Ελλάδα. Τονίζει το στοιχείο της υπερπροστασίας από την πλευρά των γονιών.

« Οι γονείς προσπαθούν με κάθε τρόπο να τα προστατεύσουν από καταστάσεις που πέρασαν οι ίδιοι και που μολονότι αυτοί τις ξεπέρασαν, αδυνατούν να πιστέψουν πως τα παιδιά τους είναι ικανά κι αυτά να τις ξεπεράσουν. Φοβούνται να τα υποβάλλουν στις δοκιμασίες, στις οποίες υποβλήθηκαν οι ίδιοι. Έτσι, χωρίς να το συνειδητοποιούν, κατεβάζουν τα παιδιά τους σε κατώτερο επίπεδο ικανότητας από το δικό τους. Τα υποχρεώνουν να ζουν στη δική τους σκιά. Τους δίνουν τα μέσα αλλά όχι τις ικανότητες. Τα κάνουν ανασφαλείς και ασταθείς προσωπικότητες, απόλυτα εξαρτημένες από αυτούς.

Θα μπορούσαμε λοιπόν να πούμε πως η υπερπροστασία μοιάζει με τα σιδερένια παπούτσια που φορούσαν τα κοριτσάκια στην παλιά Κίνα κι έκαναν τα πόδια τους ατροφικά (=αδύναμα, ασθενικά). Δυστυχώς, πολλοί γονείς, σε θέματα αγωγής δεν απέχουν από άποψη νοοτροπίας από τους Κινέζους της παλιάς εποχής. Απομονώνουν τα παιδιά τους από κάθε πιθανή πηγή κινδύνου και τ' αναγκάζουν να ζήσουν μια ψεύτικη ζωή, τελείως διαφορετική από την πραγματική. Τα διαρκή «μη» του γονιού δεν αφήνουν το παιδί να διακρίνει την πραγματική διάσταση του κινδύνου. Μεγαλοποιούν τον μικρό κίνδυνο κι έτσι το παιδί μένει απροστάτευτο, όταν κάποτε συναντήσει τον μεγάλο. Τα παιδιά χρειάζονται συμβουλές και προστασία αλλά και κάποια σκληραγώγηση. Όταν το άτομο, από μικρό πίνει πάντα βρασμένο νερό, και, για να παίξει απολυμαίνει τα παιχνίδια του, είναι φυσικό να μη γίνει ανθεκτικό, επειδή δεν είναι εξοικειωμένο στα μικρόβια. Κι όταν το άτομο αυτό γίνεται άβουλο και άτολμο, δεν μπορεί να πάρει πρωτοβουλίες, να αυτενεργήσει. Δεν έχει γνώμη δική του. Άποψη του είναι πάντα η άποψη του άλλου. Όταν μάθει να ζει σε καθεστώς προστασίας, θέλει να βρίσκεται πάντα κάτω από ανάλογες συνθήκες. Έτσι δε σχηματίζεται ποτέ υγιής και αυτόνομη προσωπικότητα. Κι ακόμη, όταν θα υποστεί τα πρώτα πλήγματα (=πληγές, χτυπήματα) της ζωής, θα μεταβληθεί σε άτομο α-κοινωνικό, εσωστρεφές (=αυτό που λέμε κλειστό χαρακτήρα) που κλείνεται στον εαυτό του και δεν εμπιστεύεται κανέναν.

Είναι εσφαλμένη, λοιπόν, η τακτική της υπερπροστασίας , γιατί οδηγεί σε αντίθετα αποτελέσματα .Πρώτα-πρώτα η απομόνωση από τους κινδύνους είναι πρόσκαιρη (=προσωρινή) και μάταιη, αφού , έτσι κι αλλιώς το άτομο σε κάποια φάση της ζωής του, θα πρέπει να τους αντιμετωπίσει. Είναι χαρακτηριστικό ότι άτομα, που σ' όλη τη διάρκεια της σχολικής τους ζωής , βρίσκονταν κάτω από την προστατευτική ομπρέλα των γονιών και των δασκάλων τους , από τη στιγμή που αλλάζουν περιβάλλον, και μπαίνουν στη φοιτητική και επαγγελματική ζωή , χάνουν τον έλεγχο του εαυτού τους , χάνουν τον προσανατολισμό τους κι ενδίδουν(=υποχωρούν) σε πράγματα , που μέχρι τότε τους ήταν απαγορευμένα. Το πιο ευάλωτο(=εύκολο να πληγωθεί) πλάσμα στη ζωή , είναι το άτομο που δεν έχει πείρα . Και πείρα θα πει δοκιμασία.

Σαράντος Καργάκος , «Προβληματισμοί»

ΕΡΓΑΣΙΕΣ

- 1) Ποιο πρόβλημα θίγει το κείμενο; Πως μπορεί να επιλυθεί κατά τη γνώμη σου;
- 2) Σύνταξε την περίληψη του κειμένου (80- 100 λέξεις)
- 3) **Βρες και χαρακτηρίσε τις ονοματικές δευτερεύουσες . Σημείωσε και τον συντακτικό τους ρόλο** (=αν δηλαδή η δευτερεύουσα ονοματική είναι υποκείμενο, αντικείμενο του ρήματος της κύριας ή επεξήγηση μιας λέξης της κύριας)

1. Διαδίδεται ότι θα εγκαταλείψει σύντομα τη χώρα .
2. Ήξερε κατά βάθος πως οι φίλοι του τον είχαν προδώσει.
3. Για ένα μόνο ανησυχεί , μήπως δεν ξαναδεί το παιδί της .
4. Με τέτοιο καιρό είναι αδύνατο να φύγετε σήμερα .
5. Θυμάσαι που είχαμε συναντηθεί στο αεροδρόμιο ;
6. Θέλω να φύγεις τώρα .
7. Φοβόμουν μήπως φανερώσει το μυστικό μας .
8. Πρέπει να φύγω .
9. Είναι ψέμα ότι αυτός του επιτέθηκε πρώτος .
10. Αυτό φοβάται , μην επιδεινωθεί η κατάσταση της υγείας του .

4) Να γράψεις τα συνώνυμα των υπογραμμισμένων λέξεων του Κειμένου.